

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarchie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond

Șovinism.

Sibiu, 30 Ianuarie n.

Fostul ministru-president, baronul Bánffy, s'a ținut de cuvânt. Și-a ridicat glasul în casa magnaților, Luni și Marți, și a combătut proiectul de lege despre paspoarte, pe motive naționale-magiare. Firește, fără succes, pentru-că maturul corp legiuitoriu a votat Luni în general, ear' Marți în special, proiectul de lege așa cum l'a prezentat guvernul, și cum a fost el votat și din partea dietei: cu dispoziția, ca pentru cei din Croația paspoartele să fie date în limba croată și franceză, ear' nu în cea magiară și franceză, — cum cerea baronul Bánffy.

Scopul nu și-l'a ajuns deci baronul Bánffy; dar' pentru aceea pășirea sa pe față în contra guvernului, pe o temă care până aci n'a fost discutată în casa magnaților, pe tema șovinismului magiar, — e de o însemnătate oarecare, și merită o scurtă apreciere. Pentru-oă baronul a dat'o din greu pe corda șovinismului, atât în ziua primă, cât și în a doua, mai ales însă în a doua, când s'a pus chiar la spatele lui Bismarck pentru a-și apăra șovinismul de care e stăpânit.

A spus baronul Bánffy, că știe el bine, cum cancelarul Bülow a declarat, că șovinismul nu e totdeauna patriotism (magnatul Ernuszti îl atrăsese atențiunea asupra acestei declarațiuni); și știe el și ce a zis Mommsen, că șovinismul înstrăinează popoarele și omorâ cultura în patria proprie; dar' cu toate acestea, pentru raporturile de la noi e necesar șovinismul nutrit de sentimente, pentru-că altcum nu se pot face lucruri mari. Și apoi șovinist a fost și Bismarck, care cu tenacitatea și puterea națională a creat statul german de astăzi, șovinist și el, când e vorba de interesele unitare naționale. Căci iată ce zicea Bismarck: „In politica națională inima trebuie să fie mai tare de cât rațiunea. Noi trebuie să facem politică națională, dacă vrem să esistăm“.

De aceea zice și baronul Bánffy: „Sentimentele trebuie să stăpânească; direcțiunea națională trebuie să se valideze mai cu putere în toate; înainte de toate astfel însă, ca urmând noi politica națională și direcțiunea ei, în spirit șovinist să putem crea statul național-magiar, acel stat național, care într' impregurările de astăzi, dacă nu va deveni unitar și național, după părerea mea, n'are să fie în viitor nici măcar stat“.

Ne oprim aci, pentru-că aceste puține cuvinte ne dau destul material vrednic de a fi analizat. Întâiu de toate, baronul Bánffy înțelege rău cuvintele lui Bismarck, a cărui politică națională n'a avut de scop înmulțirea sufletelor germane, n'a avut de scop germanizarea celor de altă limbă, ci sub politica națională Bismarck a înțeles unirea Germanilor într'un stat mare, — ceea-ce i-a și succes.

O astfel de politică națională au purtat și alte state, de es. Italia. Dar' earăși numai pentru a aduce pe cei de un sânge, pe cei de o limbă, la un loc, într'un stat unitar național. Politică națională a purtat și portă apoi Grecia, cu privire la insula Creta, cu populațiune greacă și ea. Și dacă ar fi mai tare de cum e, o astfel de politică națională ar putea purta și România, în ce privește părțile de țară cari i-au fost răpite: Basarabia și Bucovina, românești și astăzi, potrivite deci să facă de nou parte din statul român.

Dar' ce vrea politica națională șovinistă a baronului Bánffy să încorporeze la statul ungar? Sunt dora în apropiere state locuite de Magiari cari nu fac parte din statul ungar? Sau ne înțelege pe noi, naționalitățile nemagiare din patrie? D'apoi că pe noi nu trebuie să ne mai încorporeze, fiind-că de mult suntem toți încorporați, și de mult formăm, cu Magiarii împreună, statul ungar, care, nu știm dacă va ajunge să fie vre-odată unitar și național, așa cum îl înțelege baronul Bánffy, — stat ungar însă va rămâne pentru totdeauna, pe lângă toate temerile baronului.

Politica națională șovinistă a baronului Bánffy nu e deci politica lui Bismarck, ci e o politică proprie, ne-naturală, și de aceea nerealisabilă.

Pentru-că aceea ce vrea baronul Bánffy și cei de un gând cu el, nu vrea natura, nu vrea dumnezeirea, și nu vrem nici noi, naționalitățile nemagiare din țară, destinate să cădem jertfă acestei politice greșite.

Accea ce a voit Bismarck, — au voit toți Germanii din actualul imperiu unitar german; pe când aceea ce voește baronul Bánffy, și cei de o părere cu el, o voesc tocmai numai ei, și nimeni altul.

De aceea, cuvintele lui Bismarck n'au fost potrivit întrebuințate din partea baronului Bánffy, fiind-că politica șovinistă magiară nu urmărește unitatea națională a Magiilor, — pe care o au deja, — ci urmărește contopirea naționalităților nemagiare în rassa magiară, ceea-ce, cum am spus, e lucru nerealisabil, pentru-că e nenatural, e în contra legilor firești și în contra tuturor principiilor de dreptate.

Șovinismul, din acest motiv, nu poate să formeze deci parte întregitoare din politică, pentru-că politica e artă, ear' arta e o fiică a naturii, pe când șovinismul e aceea ce e: șovinism, stare de exaltație națională, bătă, și încă bătă contagiōsă. — Ear' în stare bolnăvicioasă nimeni n'a făcut până acuma lucruri mari. Nu va face deci nici baronul Bánffy, chiar dacă ar fi să mai vină odată la putere.

Legile pactului. Prim-ministrul Schull a prezentat dietei, în ședința de Mercuri, toate proiectele de lege referitoare la legarea pactului cu Austria. Sunt cinci la număr, a căror motivare e făcută pe larg, în volume întregi, în cari sunt trecute și diferitele conșpecte și tabele de confruntare. Toate au fost predate respectivelor comisii spre studiere. În aceeași zi au fost prezentate legile pactului și reichsrath-ului austriac.

„Craii de la Răsărit“,

de Virgil Cioban, stud. teol.

(Urmare)

Să vedem acum ce zice Bisping.*) Voiu reproduce în traducere.

„Cuvântul μάγοι (Magim) îl deduc unii de la Mahagim (hagah = meditari), deci meditanți, speculantes; alții de la un cuvânt de origine persică, care înseamnă „mare“, „escelent“. Magii formau la Meși și la Persi o însemnată castă de preoți și se ocupau în primul rând cu cunoșterea mistică a naturii, cu astrologia și cu medicina. Mai târziu se folosia numele de μάγος, ca la Romani mathematicus, Chaldaeus, în general pentru iubitorii înțelepciunii secrete, ear' în special pentru înșelători și vrăjitori (Faptele Apostolilor 13, 6). Cuvintele από ανατολῶν = Mikkedem = de la răsărit nu se țin de verbul παραγόμενον = (au venit) ci de μάγοι: au fost deci Magi din Orient, sediul renumit al înțelepciunii mistice, așadară Magi veritabi, nu de aceia cari pe atunci umblau dincoace încolo în întreg imperiul roman.

Chrysostom, Theophilact și alții se cugetă la Persia, când e vorba de nedefinitul από ανατολῶν = din orient, căci Persia era sediul magismului. Părerea comună a sfinților Părinți (Justin Martirul, Tertullian, Epiphaniu) însă este, că Magii au venit din Arabia, căci acesta par a o indica și darurile cari le-au adus ei (v. 11): aur, tămâie și smirnă, căci Arabia tocmai în de aceste era bogată. Din treimea darurilor au dedus deja diu vechime și numărul de trei al Magilor, ear' din profetia (ps. 72, 10) „și regele din Șeba și cel din Saba îi vor aduce lui dar“ (compară ps. 68, v. 30, 32; Iesaia 49, 7. 60, 3. 10), au tras concluzia că Magii ar fi fost regi. Beda Venerabilis amintește mai întâiu numele lor, Caspar, Melchior, Balthazar“ (pag. 67).

*) Dr. Augustin Bisping, profesor rom.-cat. de exegesă la universitatea din Münster, a scris și a dat la 1867 un comentariu la T. N. întreg, în 12 tomuri.

FOIȘORĂ

O excursiune la schit

de G. Babeș, paroch.

(Urmare).

Noi ne continuăm drumul călare și ajungem la punctul unde domnul nostru trebuia să ne aștepte de mult. Dar' încă nu sosise. Strigăm noi cu toții cât putem, așteptăm, dar' de giaba, cel așteptat nu mai sosia. Unii credeau că i-s'a întâmplat ceva. Am descălecat cu toții, ear' eu am luat-o pe jos pe potecuța ce trecea prin'un pâlce de pădure, să-i ies înainte. Am eșit d'asupra pădurii, dar' n'am descoperit nici o urmă. Cel rămas nu era nicăiri. Mă duc mai departe și d'odată îl ved vorbind cu un cioban. M'am ascuns să nu mă zărescă și îi urmăream cu privirea. Din mimica lor am înțeles că ciobanul ar voi să meargă pe drumul cel mai scurt, adevă pe unde suisem eu, dl însă stăruia să meargă spre punctul de unde ne despărțisem. Ciobanul a cedat și a luat-o la drăpă. M'am furișat până aproape de ei. Iacă drumul dle, zise ciobanul, mergi pe el,

nu mai rătăcești. Dl îi întinde o mână de țigarete.

— Nu beau tutun, dle! Dar' totuși dă-le încôce, scrumul de tutun e leac bun, mai cu sémă la berbeci.

Au mai mers câțva amândoi. Acum — zice ciobanul — nu mai merg, mi-am lăsat oile singure și pôte da preste ele vr'un lup. — Iți mai dau încă un franc, numai vino cu mine până unde îi vom zări pe ceilalți. Am înțeles totul. I-a fost frică voinicosului să meargă nu numai prin pădure, dar' chiar și pe drum, neîntovăreșit de cioban. Acésta ne-a costat o întârziere de aproape 1 oră.

Am ajuns în lunca Ialomiței, a acestui riu, care încă la isvorul seu, ce nu e mai în sus de cât cu câțiva kilometri de la locul unde ne aflam noi, formeză un prea frumos cataract, și a cărui apă aici e limpede, curată și rece, ear' mai în jos, după-ce ajunge în câmpie, se schimbă într'o apă murdară, pururea turbure, cam ca a Târnavelor noastre.

Ne apropiem tot mai mult de țința călătoriei noastre — de schit.

Iată-ne ajunși.

Avem înaintea noastră două stânci colosale, doi giganti, ce stau față'n față, gata să se năpustescă unul asupra altuia, dacă nu

iar despărți Ialomița, ce curge sgomotos printr' ei. Acéști privesc uimitore ce și-o oferă natura aici, își produce senzația fricii, a fiorului, și în același timp a frumosului, a plăcerii. Impreunărea acestor senzații, cred eu — este expresiunea cea mai adecuată a noțiunii „sublimului“.

Stânca din drăpă se ridică vertical până la o înălțime de 60—80 m. și are formă conică și aspectul unui zid puternic a unui castel medieval. Basa îi e spălată de undele cristaline ale Ialomiței, ear' în vârful un călugăr îndrăzneț a înșipt o cruce de lemn, suindu-se pe din dos, unde stânca e mai prelungită.

Stânca din stânga are la basă o mică trasă, ridicată cu câțiva metri de la nivelul Ialomiței. În înălțime o ajunge, dacă cumva nu o întrece pe cea din față. Partea superioară a stâncii formeză o colosală arcadă, și omul privindu-o, se minunează de înțelepciunea meșterului celui Preaînalt, care a fixat așa de trainic blocuri enorme de petra ce aărâ în aer, nesprrijinite de jos de nici o colonă. Când privești la stâncă în sus și se întâmplă de plutește vr'un nor pe cerul albastru în direcțiune opusă, și-se pare că stânca se mișcă din loc și vrea să se prăbușască,

așa că vrând-nevrând, faci câțiva pași înapoi, cuprins fiind de frică.

În scobitura acestei stânci este situat schitul. Lățimea scobituri în față are cam 20 m., înălțimea cam 25—30 m., ear' lungimea ei pe sub pământ cam 400 metr.

Schitul constă din o casă scundă de lemn, așezată în scobitura stâncii, așa, că o acopere pe acésta, în cât nu poți pătrunde în lăuntru de cât prin pórta din mijlocul casei. De-asupra porții se ridică un turnșor de lemn, în care e așezat clopotul schitului. Întrând pe pórta, dai de o biserică micuță în jurul căreia sunt chiliile călugărilor. Curtea schitului e înșasi gura peșterii. Casa din față, constatătoare din 3—4 odăi, servește ca adăpost pentru vizitatorii schitului, cari pe-trec vr'o noapte aici.

Când am sosit noi la schit, o societate de vr'o 30 membri, domni și dame din România, tocmai eșiau din peșteră. Am remarcat printr' ei pe un loc-colonel cam înaintat în vârstă, care făcea din greu curte unei brunete. Cu o zi mai înainte visitase peștera un batalion de vânători cu 28 oficeri.

(Va urma.)

Cuvintele *περόντες προσκύνουσαν* *αὐτοῦ* singure nu dovedesc, că Magii ar fi recunoscut natura dumnezească a pruncului, căci adese-ori această expresiune nu înseamnă altceva de cât cunoscuta formă orientală prin care se exprimă o reverință politică (Cf. cuv. 2). Inse din întreaga istorisire reese în mod neîndoelnic, că Magii atribuiă pruncului un caracter mai înalt. De aceea fără îndoială și darurile cari după obiceiul oriental le-au (pro)adus în semn de reverință, au avut de sigur o însemnătate simbolică. Theophilact e de părere că prin aur s'au închinat lui ca unui rege, prin tămâie ca unui Dumnezeu, ear' prin smirnă, care se folosea totodată și ca miresme pentru ungerea morților, au vrut să indice pe omul muritor. Alții esplică aducerea celor 3 daruri cu întreita misiune a lui Iisus Christos ca rege, preot, și profet.

Iată ce zice în privința Magilor dl Eusebiu Popovici, profesor de Istorie bisericească la facultatea teologică din Cernăuți:

„O a doua confusie prezintă relațiile despre Magi“ (Prima confusie este cea despre anul nașterii lui Christos). „Nu ni se dau lămuriri mai de aproape cine au fost ei. Magi se numiau la început preoții Meșilor, ai Persilor și Babilonenilor, ear' apoi deore-ce la început se ocupau exclusiv acestia numai între conaționali lor cu știința, se numiau astfel și învățații și cu deosebire astronomii și astrologii acestor țeri, așa în cât Magii din Evanghelie nu pot fi de cât niște bărbați învățați în astronomie, de la răsărit, adică din regiunea oștică a Palestinei, pôte chiar din Babilonia. De asemenea nu ni-se spune de erau păgâni sau Iudei. Totuși ei recunoscără în steaua estraordinară pe care o văduseră, că s'a născut Mesia, deore-ce acesta era prezis și ca o stea ce va răsări din Iacov, și deci ei erau Iudei sau mai probabil proseliți. Abia mai târziu s'a admis că ei au fost regi, fiind-că aduseră daruri regale și fiind-că era prezis, că regi vor aduce lui Mesia daruri. Ear' *legendele occidentale* au comunicat chiar că ei s'ar fi numit Caspar, Melchior și Balthazar; însă relații istorice despre aceste nu avem. Biserica occidentală a admis toate aceste legende și numește și din partea sa pe Magi regi, trei la număr, s'arbând amintirea lor la 6 Ianuarie ca *Serbătoria celor trei regi*. Dar' legenda că Magii au fost regi a străbătut din occident și în orientul cel mai apropiat și s'a răspândit în popor chiar pe teritoriul vestic al bisericii orientale. Astfel și cântecele populare românești amintesc despre „Trei crai de la răsărit“ (pag. 76). (Va urma.)

Oficialia.

Pentru toți parochii din arhidieceasă.

1. Conform §. 8 din Regulamentul pentru asigurarea contra focului a edificiilor bisericești trebuie să se solvite în decursul lunii Ianuarie premiile de asigurare direct la *cassa consistorială* din Sibiu. Oficiile parochiale sunt deci îndatorate a se îngrijii, ca solvirea această să se întempe, ca nu cumva o întrelăsare să causeze bisericii pagube însemnate.

2. Oficiile protopresbiterale au să așternă consistoriului arhidieceșan discul metropolitan și taxele nou-cununaților.

3. Parochiile au a solvi taxele anuale la fondul de pensii conform § 6 din Instrucțiunea la statutele aceluși fond; ear' membrii fondului au să achite taxele anului present, cum și eventualele restanțe din anii espiși.

4. Se compun ori se întregesc și rectifică listele alegătorilor din toate parochiile.

5. Se încheie rațiociniile bisericești și se aștern spre revisuire oficiilor protopopești.

6. Se țin sinódele parochiale ordinare (§ 12 Stat. organic).

Pentruatedrală.

Intrat'au până acuma contribuiri multe și însemnate pentru catedrala noastră; dar' între cele mai laudabile și mai frumoșe trebuie să numărăm cea a micilor copilași ai P. O. D. Dr. D. P. Barcianu, asesor consistorial. Nu mărimea sumei ridică însemnătatea acestei contribuiri, ci curățenia sentimentelor lor de iubire fiască și dovada bunei creșteri național-bisericești de care se împărtășesc.

Micii copilași știau din anii trecuți, că bunele lor rudenii le vor face la sărbătorile Crăciunului unele daruri obicinuite la asemenea ocațiuni; dar' încă la sărbătoria „Intrării în biserică“ — ziua aniversară a iubitei lor mame, pe care prea de timpuriu au perdut'o — au decis, ca atât darurile ce le vor primi cât și micile lor economii să se dea pentru zidirea bisericii catedrale, despre care tatăl lor atât de mult a trebuit să le povestescă în serile lungi ale ernei presente. Decisul lor l'au și executat trimițând prin intermedierea tatălui lor următoarea scrisoare la adresa oficiului protopopesic al Sibiiului: „La *Intrarea în biserică* de ziua aniversară a iubitei noastre mame, contribuim și noi, în amintirea ei, pentru biserica catedrală:

Sorin Barcianu	cor. 10
Radu „	„ 10
Andrei „	„ 5
Achil „	„ 5
Asemenea a solvit în acest scop și dómna Constanța P.	
Barcianu	„ 20
Suma cor. 50	

Din protopresbiterate.

— Bibliotecă preoțescă în tractul Dejului. —

(Urmare.)

§ 9.

Biblioteca se înființează și sporește:

- din donațiuni de cărți, manuscrite, bani, reliquii și alte obiecte, din partea corporațiilor și singuraticilor;
- din taxe de câte 2 corone anual aruncate asupra preoțimeii tractuale; apoi după putință
- din taxe de câte 1 cor. anual aruncate asupra parochiilor, însă numai cu învoirea acestora, fără a fi constrinse, și în fine
- din taxe de câte 50 fil. anual aruncate asupra filiilor, earși cu învoirea acestora, fără a fi constrinse, și
- din colecte de ori-ce natură prin cari s'ar pute ajunge scopul.

§ 10.

Tóte taxele estraordinare, colectările, procurările de cărți, manuscrite, reliquii, dulape, cataloge, protocoale și alte obiecte și requisite necesare la înființarea, sporierea, conservarea și administrarea bibliotecii le decide, fixeză și designeză conferența preoțescă din cas în cas, fie la inițiativa bibliotecariului-cassariu, fie la propunerea unei comisiuni esmise din sinul ei, fie la propunerea vre-unui membru, prezentată ei în ședință.

III. Folosirea bibliotecii.

§ 11.

Biblioteca stă la dispozițiunea preoțimeii tractuale sub răspunderea și supraveghierea bibliotecariului în orele oficióse ale acestuia.

§ 12.

În localul bibliotecii se pot folosi toate cărțile, manuscritele, documentele și alte obiecte ce se află în ea — pentru studiere ori luare de notițe.

§ 13.

Afară de localul bibliotecii se pot imprumuta cărți numai preoțimeii tractuale și numai pe lângă revers de primire, care se păstrează la bibliotecă și nu se estradă respectivilor înapoi, de cât numai după reînapoierea cărții în starea în care o au primit.

§ 14.

Străinilor se pot imprumuta cărți numai pe lângă revers de primire și depunerea

prețului respectivei cărți drept cautiune și pe lângă solvirea unei taxe de folosire de 10 fileri pe săptămână.

La reînapoierea cărții, reversul și cautiunea se restituie, dacă aceea a fost reînapoiată în starea în care a fost estradată. Altcum cautiunea nu pôte fi reclamată.

Străinilor se pôte și denega folosirea bibliotecii, ori a unor obiecte din ea.

§ 15.

Nimeni nu pôte imprumuta în același timp, de cât un singur op.

Dacă opul cerut constă din mai multe volume, acelea se dau la cerere — tóte, dacă nu a cerut și altcineva vre-un volum singuratic din el.

§ 16.

Nimenui nu se pot imprumuta afară din localul bibliotecii cărțile mai rare, de o valoare mai mare și de cari nu mai ocur în comerțul de cărți, asemenea nici manuscrite, documente netipărite, reliquii și alte obiecte antice rare.

Impregiurarea această se ține în evidență în catalog în rubrica observărilor.

§ 17.

Cărțile nu se pot imprumuta pe timp mai îndelungat de 1 lună, după a cărei espișare — dacă în acel termin n'a cerut nimeni cartea respectivă — bibliotecariul îi pôte acorda interesatului un nou astfelu de termin, ori mai scurt.

§ 18.

Cel-ce la espișarea terminului fixat nu înapoiază cartea împrumutată, numai de cât se face atent din partea bibliotecariului, și dacă nici în timp de 15 zile nu o înapoiază, atunci pe timpul următoru este datoriu a solvi pe fie-care săptămână o taxă estrea de folosință de câte 10 fil., și dacă nici după 2 luni de la împrumutare nu reînapoiază cartea, atunci fiind făcut atent din nou din partea bibliotecariului, cerându-i totodată și taxele estraordinare de folosință, acesta raporteză conferenței preoțesti spre ulterioară dispunere pentru reînapoierea ori rebonificarea cărții și pentru încasarea taxelor estraordinare de folosință. (Va urma.)

Spre ortodoxism.

Ziarele din Austria comunică următorul fapt:

Lcucitorii catolici din comuna Ricmanje de lângă Triest, au trecut de curând de la catolicism la biserica greco-unită, și au hotărât să urmeze cu sărbătorile după calendarul Iulian. De aceea, au fixat ziua de Boboteză pe 19 Ianuarie stil nou, care corespunde cu 6 Ianuarie al nostru.

În ajutorul Bobotezei, pentru a împedea lucrul acesta, s'a dus la fața locului o comisiune, compusă din prefect, dintr'un comisar și din 70 de gendarmi. Prefectul ceru de la comună cheile de la biserică, dar' locucitorii n'au vrut să le dea. Atunci prefectul ordonă să încunjure biserica cu un cordon de gendarmi. Pe cele cinci uși au fost aplicate peceti oficiale și lipite niște avisuri, că cine se va atinge de peceti va fi aspru pedepsit. Porțile de la biserică au fost ocupate de militari. Tótă lumea se aștepta la o răscolă. Era vorba să mērgă batalionul 97 al regimentului de infanterie la fața locului.

După o ultimă depeșă s'a hotărât, ca șeful comisiunii să țină blocată biserica, până la noua dispozițiuni, deore-ce pe baza §. 27 al legii din 7 Mai 1874, biserica aparține episcopatului din Triest.

Populațiunea se gândește acum să se lase de credința greco-unită și să trecă la biserica greco-ortodoxă.

Este temere, că și locucitorii din Loog se vor rescula și vor trece la ortodoxism. De acea gendarmii s'au dus să blocheze și biserica din Loog.

Acastă mișcare este foarte semnificativă pentru biserica apusenă. Trebuie să fie motive serioșe și grave, cari au îndemnat populațiunea din Ricmanje și Loog, ca să se declare în contra bisericii catolice. În cât privește gravitatea casului, se pôte vedea din măsurile excepționale ce le ia guvernul, ca să înăbușescă mișcarea.

Revistă esternă

Sultanul se pregătește de război.

În butul tuturor asigurărilor de pace și de susținere a statului quo în Balcani, date în lume cu ocaziunea vizitei ministrului de esterne al Rusiei la Constantinopol, Belgrad, Sofia și Viena, se pare totuși, că viitorul apropiat va aduce evenimente mari în peninsula balcanică. Căpoceli cu „r forme“ în Macedonia, de zeci de ani tot promise și încă totuși neîntroduse, nu mai pot să împedec cursul rēfueii definitive. Acesta transpiră din rapórtel facute la Roma din partea consuliilor itali-ni, cari toți sunt de acord în părerea, că la primăvară va izbucni mare revoluție în Macedonia. În același înțeles a raportat papei episcopul titular *Menini*, vicariu în Filipopol, care a fost chemat la Roma anume în acest scop. Acesta transpiră și din atitudinea mai nouă a sultanului. Anume „*Bulgarische Handelszeitung*“, care în ceea-ce privește treburile din Constantinopol de regulă e bine informat, în numărul mai recent raporteză, că sultanul a acceptat sfaturile partidului războinic al consilierilor sei și concentreză oștiri puternice la Adrianopol și la granița macedoneană. În cercurile din „*Cornul de aur*“ se menține credința că în curând Turcia se va rezolva la un pas serios — închee numitul ziaru, ear' că acest pas ce va fi, — indică concentrarea de oștiri la granița Macedoniei.

*

Regență în Svedia și Norvegia.

Ceea-ce se vestia zilele trecute referitor la renunțarea regelui *Oscar* (e de 75 de ani), s'a împlinit deja. În ședința comună a consiliului de ministri al Svediei și a celui al Norvegiei, ținută Mercuri, moștenitoriul a luat regența ca substitut al tatălui seu.

Regele *Oscar*, de-și nu e bolnav să zacă, simte totuși că puterile-i slăbesc în mare măsură și având presimțire că nu mult va mai trăi, vooște să trăescă în liniște restul vieții. Cum se vestește din isvor autentic, bătrânul rege va da în cuțod un manifest către popórele-țrați (sveđii și norvegienii), în care 'i va sfátui să trăescă totdeuna în bună înțelegere, fiind-că numai astfel „*Uniunea*“ (cele două țeri dualiste) va pute să înfrunte primejdiile ce eventual o vor amenințat-o.

Acest manifest, conform dorinței regelui, va fi totodată cuvântul de adio către popórele sale.

*

Francia spre ateism!

Lupta dintră guvern (resp. republican) și clericali, începută pe chestia executării unei legi ce, întră altele, reclamă statului supraveghierea instrucției în școlile susținute de ordurile călugărești, — cum arată cele petrecute zilele acestea în camera francesă — e pe cale a degenera, din luptă de apărare contra clericalismului, în prigonire a religiunii. Un estrem acesta, pe care chiar și cei mai intransigenți „liberali“ trebuie să 'l condamne și să lupte contra lui cu tótă forța, dacă e să nu se repete în generósa Francie orgiile religiunii minții de pe timpul marei revoluțiuni.

Zilele trecute era la ordine în camera francesă desbaterea budgetului cultelor. Partidul socialist-radical a voit să casseze întreg budgetul cultelor; unul dintră oratorii acestui partid, deputatul *Breton* a zis, că poporul nu are nici o trebuință de religiune, ear' *Buisson*, șeful afacerilor de instrucție publică a zis că în republică unicul propagator al moralității pôte fi numai învățatoriul, deci preoții și biserica sunt de prisos. Față cu aceste aberațiuni a luat poziție vrednică de laudă însuși ministrul-president *Combes* — altcum „*radical*“ și el, și energie față cu clericalismul și ordurile călugărești renitente întru respectarea legii amintite mai sus. Din discursul seu fixăm aci următoarele:

„Nu cred, că majoritatea națiunii francesă s'ar mulțami cu acele simple idei de moralitate, pe cari le propagă școlă. *Ideile credinței, pe cari singure numai bisericele ni-le dau, da, sunt necesare.*“

Însuși partidul seu, radicalii, ferbeau de mânie contra acestei înțelepte constatări și au luat poziție contra însuși șefului lor, așa că budgetul a putut fi votat numai cu ajutorul voturilor date de grupurile opoziționale.

NOUTĂȚI

30 Ianuarie. Azi sunt 14 ani de la înfiorătoare tragedie întâmplată în Majerling, prin care monarhia austro-ungară și-a pierdut pe moștenitorul coronei, ear' M. Sa bunul nostru împărat și rege pe unicul fiu. Dolii profund a îmbrăcat atunci întrăgă monarhia împreună cu neconsolata mamă, acum trecută și ea la cele eterne, și cu mult cercatul tată Francisc Iosif I. Cu pietate înregistăm aci acest trist aniversal, dorind răposatului odihnă și fericirea de veci, ear' părintelui jeltoriu, M. Sale regelui nostru mângăere.

Patruzeci ani în serviciul poștei. Eri (29 Ianuarie st. n.) și-a serbat jubileul de 40 ani petrecuți în serviciul poștei dl *Dionisiu Cimponeriu*, directorul oficiului de poștă și telegraf din *Serajevo* (Bosnia), care post îl ocupă de la anul 1894. Înainte de a fi trecut la conducerea afacerilor de poștă și telegraf din Budapesta. Atât în Budapesta, cât și în noul post din *Serajevo*, jubilanul și-a câștigat frumoase merite întru dezvoltarea și perfecționarea serviciului postal, deosebi însă în postul său de acum, ceea ce i-a recunoscut chiar și *M. Sa regele*, decernându-l, din prilejul acestui jubileu, cu ordul *coroana de fier cl. III.*

† **G. T. Grigorescu.** Luni dimineața a murit la Ploești, în etate de 70 ani bătrânul democrat *C. T. Grigorescu*, fost primar al orașului Ploești și de 30 ani fără întrerupere membru al parlamentului român. A făcut parte și din divanul ad-hoc. I s'a promis de multe ori să fie decorat pentru meritele câștigate pe terenul vieții publice, dar' el a refuzat ofertul totdeauna, susținând că democrația sa nu admite distingere cu decorațiuni. În mormântarea i s'a făcut Mercuri, pe speșele orașului, fiindcă Grigorescu a murit cu desăvârșire seară, lăsând în mișerie soția și doi copii.

Cu o „princesă” mai puțin. „Budapesti Közlöny” vestește în partea neoficială, că *M. Sa regele* a detras arhiducesei *Luiza*, soția moștenitorului de tron al Saxoniei, fugită cu instructorul Giron, toate titlurile, rangurile și emblemele ce-i competenau ca membră a familiei domnitoare. Cu alte cuvinte: a escumunicat-o din șirul membrilor familiei.

Copiii împăratului Vilhelm — în vizită la papa. „Osservatore Cattolico” raportează în mod oficial, că moștenitorul Germaniei și fratele său în luna April vor face vizită în Vatican, fiind primiți de papa cu toate onorurile ce compet domnitorilor.

Post de veterinar în Sebeș. Magistratul orașului *Sas Sebeș* a publicat concurs la postul de veterinar orașenesc, dotat cu 900 coroane salariu și circa 500 coroane din taxele pentru vizitarea vitelor menite spre tăiere. Termin de concurs 15 Martie st. n.

Faptele vorbesc. Un bărbat de frunte în viață noastră p blică ne scrie următoarele: „Ca să vedeți cum se potrivește scrisese „Unirii” cu faptele Blăjenilor, vă comunic următorul cas concret: Niște locuitori din comuna Șeușa au improcesuat pe parochul lor unit Hașegan la consistoriul gr-cat. din Blaj, care a ordonat cercetare, ascultând mai mulți martori, într' ei și vre-o câțiva români greco-orientali. În sentența consistoriului parochul e absolvat de sub acuză, pe motivul, că *fasiunea martorilor gr-orientali nu se poate socoti de probă înaintea forului unit.* La anul Domnului 1902 s'a întâmplat o astfel de motivare de sentență! Intreb d. ci, e în drept „Unirea” să se plângă de spiritul lui Fotie și de închipitul dispreț față de uniți, când uniții în acte publice lasă urme de ofensarea și desprețuirea Românilor ortodoxi?”

Dacă e așa, la noi ar fi rëndul să întrebăm, cine face turburare într' frați? ... Dar' așteptăm lămuriri de la „Unirea”.

Steag comun. O gazetă magiară a adus știrea, că cercurile competente au aflat deja modalitatea de a rezolva chestia steagului pentru armată, și anume, astfel, ca ruda să poarte colorile casei domnitoare, negru-galbin, ear' steagul să poarte pe o parte emblema Austriei și a provinciilor ereditare, în mijloc cu vulturul cu două capete și pe la margini colorile negru-galbin, pe cealaltă parte emblema Ungariei ținută de doi ingeri sub chipul Sfintei Marii, și pe la margini colorile naționale ungare, roșu-alb-verde. Ziariul vieniez „Die Zeit” confirmă știrea, însă cu adausul, că steagul astfel combinat va fi introdus numai în mod facultativ în armată, la regimentele cari vor avé trebuință de steag nou.

† **D. R. Cordescu.** Cu părere de rău înregistram mărtaşa bunului român *Daniel R. Cordescu*, fost profesor în România și în timpul din urmă director al institutului de bani „Cordiana” din Fofeldea, unde se retrăsese pentru a și petrece restul vieții. A decedat Luni la orele 10 din zi, ear' înmormântarea i s'a făcut Mercuri, cu solemnitate convenită. Il deplânge soția *Silvia n. Mărculeț* și copiii *Cincilia, Daniel, Viorel, Aurelia, Mihail, Lucreția, Ciceron și Dominica.* Atât familia, cât și consiliul de administrare al institutului de credit și economii „Cordiana” au dat anunțuri funebre din incidentul acestui trist eveniment. Decedatul avea 60 de ani. Odihnească în pace.

Un nou ser contra tuberculozei. Profesorul *Tizzoni*, membru al Academiei de științe din Roma, a făcut Luni comunicări asupra serului antitubercotic, inventat de el, prin care inventatorul crede că va succede reducerea la minim a numărului bolnavilor. — În același timp se raportează din Paris că lui *Dr. Marmorek*, bacteriologul institutului pasteurian din Paris, i a succed să inventeze un ser (limfă) cu care tuberculoza pōte fi vindecată. *Dr. Marmorek* a tratat deja pe mai mulți bolnavi cu serul inventat de el, dintr' cari unii s'au vindecat de tot. Asupra invenției lui *Marmorek* profesorul *Schrötter* de la facultatea de medicină a universității din Viena s'a exprimat în modul următoriu: Posibil, că lui *Marmorek* s'ei fi succed inventarea adevăratului ser antitubercotic. În lumea științifică numele lui *Marmorek* trebuie luat în serios. . . . De altcum rezolvirea problemei serului antitubercotic e deja numai chestiune de timp nu tocmai îndepărtat.

În legătură cu acestea înregistram și știrea dată din *Chicago*, conform căreia milionarul *Rockefeller* intenționează să facă o fundațiune de *șapte milioane dolari* (un dolar = 26 coroane 48 fileri) pentru remunerarea aceluia care va inventa leacul sigur contra tuberculozei.

Hymen. Ravecz P. Vulc și Ioan Stoicuța din Pianul-de-sus, fidanțați.

A murit Hans Kraus. Corespondentul de la București al ziarelor „N. F. Presse”, „Pester Lloyd”, „Voss. Zeitung”, „Frankf. Zeitung” și „Kölnische Zeitung”, cunoscutul *Hans Kraus*, a murit Luni, în mod subit în București, în comptoarul bancarilor *Marmarosch-Blank*, unde mersese după informațiuni. Era originar din Stiria.

Cărțași până la mărtaşa. Duminecă după amiază trei „domni” au mers la restaurantul lui *Nicodim Teodorovici* din Soborșin și s'au pus la joc de cărți. În cursul jocului s'au certat de vr'o câteva ori și preste tot jucau foarte agitați. Pe la 10 ore seară încă tot jucau. Obosiți și iritați apoi de joc și de beutura consumată, doi dintr' ei au cădut de pe scaune, uciși de apoplexie de inimă. Medicii chiumați în ajutoriu n'au mai avut altceva de făcut, de cât să constate mărtaşa.

Biserica „Noua Sfânta Sofia”. În 1883 episcopul de Ottawa (Canada) făcând călătorie prin Europa a cercetat și Constantinopolul, unde l'a impresionat foarte mult frumșea bisericii „Sfânta Sofia”. Reîntors a casă a început propagandă pentru zidirea unei biserici în New-York într' toate după modelul „Sfintei Sofii” din Constantinopol, dar' de o mărime cum se nu fie alta în totă lumea. Cum americanii sunt omeni ai faptelor, cari dacă și propun ceva, și împlinesc, propaganda episcopului a ajuns deja la rezultat dorit: sunt deja adunați banii de lipsă pentru zidirea bisericii și sunt făcute deja și planurile, mai lipsind numai începerea zidirii. Despre grandiositatea acestei biserici minune ne dau o ore-care ideii următoarele date: Va avea spațiu pentru 75.000 de omeni, (bis. Sf. Petru din Roma are spațiu numai pentru 50.000) împărțit în patru năi principale în jurul cărora vor fi — în semicerc — unsprezece altare; stâlpii din jurul altarelor vor fi îmbrăcați în aur; în loc de turnuri va avé — ca cea din Constantinopol — numai cupole, într' cari cea principală va fi cu 50 metri mai înaltă de cât cupola bisericii Sf. Petru din Roma și preste tot într'egă zidirea are să fie cea mai înaltă zidire din totă lumea; pe cupole vor fi așezate orologerie mari, cari vor arăta și suna ceasurile toate deodată, fiind luminate noptea cu lumină electrică, spre a fi vedute din depărtare; părțile singuraticale ale bisericii vor fi făcute după modelul de zidiri egiptene, italiene, grecești și asiene din evul vechiu și din cel mediu, ear' într'egă greutatea boliturii va rezima pe patru stâlpi principali. Până acum cea mai mare biserică era biserică Sf. Petru din Roma, după care urma biserică Sf. Paul din Londra. Când va fi însă gata „Noua Sfânta Sofia”, acestea cad în al doilea plan, respective al treilea.

Cât costă Italiei „eroii”? Se pare că pe nici un stat nu l' costă așa de mult „eroii” naționali ca pe Italia, care sub titlul de rente și pensuni a solvit de la 1865 până acum aproape patru milioane de lire fostilor luptători pentru unitatea Italiei. Într'ă aceștia cei mai considerați sunt cei „1000 de eroi de la Marsala”, cari sub comanda lui *Garibaldi* au debarcat la Marsala în 11 Maiu 1860. La 1865 dintr' acești 1000 mai erau în viață 706, în 1900 mai rămaseseră dintr' ei 397. Aceștia au primit până acum din vistieria statului 482.600 lire, ear' vèduvele și orfanii celor răposați 75.800 lire. Pe lângă aceștia Italia mai plătește diferiților „eroi” încă vr'o trei milioane de lire. — Sunt cam scumpi eroii în Italia!

Fie-care cu obiceiul său. Un a nume *Filip Sauer*, zidariu în Bamberg, în ziua străciunului apusean a bătut pe o biată fată, fiindcă nu a voit să mai danseze cu el. Bestialul „cavaler” i-a dat preste cap vr'o opt lovituri de ciomag, așa că nenorocita a zăcut mult din cauza bătăii. Dat la lege, voinicosul a fost osândit la 4 luni și 15 zile arest. *Sauer* a recurat sentința, pe motiv că la ei „așa e obiceiul, ca fetelul să le deie câteva preste cap, dacă nu voesc să danseze cu vr'un flăcău”. Curtea de apel însă a respins recursul zicând în motivare, că „la ea însă e așa obiceiul, ca pentru fapte așa de bestiale să aplice făptuitorului pedepsă exemplară”, și a osândit pe *Sauer* încă și la suportarea speșelor instanței a doua.

Cam gren de creșut. Se raportează că în dieta din Washington (a Statelor-unite americane) deputatul din Texas a ridicat plânsore contra consulilor mexicani, cari se îndeltnicesc cu fapte cât se pōte de incompatibile cu poziția lor. Astfel, după cum — afirmative, — s'a plâns deputatul respectiv, într'un mare oraș al statului Mexico consulul a zălogit pe doi șilingi stindardul consular, ca să aibă cu ce și cumpăra whisky (rachiu); un alt consul a trebuit să fugă din oraș, căci altcum s'ar fi încercat în grave încercături de natură penală; contra unui alt consul s'a făcut arătare la judecătorie, că ar fi furat carbuni de la o societate de căi ferate, ear' un altul a murit nu de mult într'un spital public, în delirium tremens.

Cam grave constatări pentru domni consuli!

Petrecere în Turda. Comitetul parochial gr. or. din Turda invită la petrecerea împreună cu concert ce se va aranja Duminecă în 8 Februarie st. n. a. c. cu concursul unor meseriași rom. din Turda și al corului plugarilor din Agărbicium, în sala Hotelul Central. Începutul precis la 7 ore seara. Venitul curat e destinat pentru edificarea unui turn nou al bisericii gr. or. din Turda. Ofertele marnimose sunt a se adresa dlui mășariu *Iosif Urcan*. Suprasolvirile se vor primi cu mulțămită și se vor cuita publice.

AMVONUL.

Cuvântare despre botez.

La ziua sfântului *Ioan Botezătoriu* de *George Joandrea*.

(Urmare).

Iubiților creștini!

Vedut'a prorocul *Zaharia* din legea vechie un sfeșnic de aur, pe carele erau 7 făclii. Sfeșnicul acesta însemna sfânta biserică creștină, ear' cele 7 făclii însemnau cele 7 taine ale bisericii creștine.

Prin păcatul strămoșului *Adam*, cu care păcat noi toți ne naștem, s'a rupt legătura dintr' Dzeu și om, s'a închis raiul, adecă câștigarea fericirii vecinice, ear' omul singuratic pradă a cădut periclenei vremurilor, sbucimându-se în învâlmășala întunerecului și al neștiinței.

Dar' Domnul nostru *Iisus Christos* din îndelunga sa răbdare, milă și bunătate 7 t. botezându-se în Iordan de la *Ioan*, a așezat și a preasfințit botezul, ca pe cea dintâi tană a legii celei noue, pentru mântuirea neamului omenesc și pentru fericirea vremelnică și vecinică a lui.

De aceea se numește botezul *cheia* împărăției cerești, pentru-că precum prin păcatul lui *Adam* s'a încuiat raiul ferii vecinice pentru omenime, așa prin taina sfântului botez, noi toți, cari ne-am botezat întru *Christos*, părtași ne-am făcut de fericirea vieții de veci. Botezul se mai numește și *lumină*, care luminează sufletul și inima, și l' scote din întunerecul muncilor de veci. Se mai numește și *vestmânt fără de mărtaşa*, pentru-că prin el se acopăr și se iartă păcatele omului, și în urmă se mai numește și *baia nașterii a doua*, căci prin nașterea dintâi vine omul în

lume, ear' prin nașterea a doua, cea duhovnică, nou născutul se desbracă de omul cel vechiu, adecă de *Adam* cel cădut în păcat și osândă, și se îmbracă cu omul cel nou, în *Christos* cel sfânt și fără de păcate.

Și acum voiu trece, iubiților creștini, la a treia parte a cuvântării mele și vè voiu vorbi despre îndatoririle, ce stau în legătură cu primirea acestei taine sfinte.

Ați auzit și eri și azi rēsunând în acest măreț lăcaș dumnezeesc frumoșă cântare: „Căți întru *Christos* v'ați botezat, în *Christos* v'ați și îmbrăcat. Aliluia!”

Da, iubiților, noi, cari întru fărădelegi ne-am zămislit și în păcate ne-au născut măcelle noastre, botezându-ne întru *Christos*, din fiii mănii și ai lumii, ne-am făcut fiii darului lui *Dzeu* și ne-am și îmbrăcat întru *Christos* însemnându-ni-se sufletele noastre în cartea vieții vecinice.

Domnul nostru *Iisus Christos*, păstoriul cel bun, care și-a pus sufletul pentru turma sa cuvântătoare, ne-a chiumat la sine, zicând: „Veniți la mine cei osteniți și însărcinați și eu vè voiu odihni pe voi. Luați jugul meu și învățați de la mine că eu sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihna sufletetelor vōstre. Că jugul meu este bun și sarcina mea ușoră!” (Mat.)

Și chiumându-ne la *Sine*, ne-a îmbrăcat și ne-a împodobit cu îmbrăcăminte ce țesută de *Dzeu* a învățăturilor creștinești, ne-a făcut ostași duhovnicești ai *Ierusalimului* cereșc și *maslini* bineroditori în grădina cea nevetezită și pururea înfloritoare a fericirii vecinice.

Primind noi însă sfântul botez, făcut'am și făgăduim'am cu totă sfințenia, că vom asculta cuvântul lui *Dumnezeu*, că vom primi învățăturile lui cele adevărate și mântuitoare, că vom asculta de fiul său cel iubit, întru care bine a voit, și că vom nutri în pepturile noastre credința, dragostea și nădejdea creștină, acestea trei îndatoriri, ce legate sunt de taina sfântului botez.

Să ne întrebăm acum, iubiților creștini, că ținem noi legământul sfânt și făgăduiala făcută de noi atunci, când ne-am îmbrăcat întru *Christos*. O, nu! De o mie de ori nu. *Lumea* cea de acum în cea mai mare parte e grōșnic molipsită de duhul rēutăților și al străciuniei. *Duhul vremii* de acum a înveninat trupurile și sufletele noastre și a adus osândă asupra capetelor noastre. Durerea mea e asemenea durerii prorocului *Isaia*, carele zice, că: „S'au îngrozat inimile omenilor și cu urechile greu au auzit, și s'au împăinginat ochii lor, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și cu inima să înțelégă”.

Unde ore aflăm noi credința, dragostea și nădejdea creștină, aceste trei mărgăritare sfinte, așezate pe strălucitoriul nostru îmbrăcământ întru *Christos*? — La mulți din lume aflăm mărgăritarele acestea ciungărite, dărăburite, ba — durere — înlocuite cu alte pietri proște și fără nici un preț. Mulți lăsat'au cele mai grele ale legii, omorându-și prin această sufletele și trupurile lor.

Credința, care mântuiește pe om și prin care ne facem bine plăcuți lui *Dumnezeu*, începe a se clătina. *Dragostea* creștină, fără de care credința mōrtă este, rar o aflăm sălășluită în sufletele omenilor. *Nădejdea* și încr-derea în *Dumnezeu* scade pe zi ce merge.

Ne lipsește credința!

Au nu vedem cu durere, cum unii creștini rētăciți, în orba lor neștiință se lasă a fi înșelați de unii amăgitori fățarnici, și din rēvnă după bani și părăsesc strămoșesca lege a bisericii drept măritore a rēsăritului? *Banii* câștigați prin vinderea sufletelor lor îi putem asemăna cu arginții lui *Iuda* cel fără de lege. Blăstămați s'a *Iuda* vëndând pe Domnul, blăstămați vor fi de urmașii lor toți aceia, cari și-au părăsit legea cea singur mântuitoare a rēsăritului.

(Va urma.)

Posta redacțiunei.

„Succesul în educațiune”. Pe lângă totă bunăvoința, nu putem să-ți publicăm lucrarea acēșta, fiindcă nu conține nimica nou, ci tot numai idei cari au fost tratate de nenumărate ori, la noi și la alții.

Arlejtési hirdetemny.

A nagyszebeni m. kir. állami elme- gyógyintézetben az 1903. évre, esetleg az 1903-1905. évekre, tehát egy vagy három évre szükséges sertéshus, zsir és hentesárak biztosítása céljából 1903. február hó 7-én délelőtt 11 órakor, az elmeógyógyintézet gondnoki irodájában, a hol a részletes árlejtési feltételek is megtudhatók, zárt írásbeli tárgyalás fog tartatni.

Az egy évi szükséglet körülbelül a következő: sertéshus 4500 kg., zsir 3500 kg., fehér és füstölt szalonna 1000 kg.

Felhivatnak mindazok a kik ezen szál- litást elvállalni óhajtják, hogy egy koronás bélyeggel és 400 kor. bánatpénzzel készpénz ben, vagy elfogadhatónak minősített értékpa- pirokban, ellátott, magyar nyelven írott és sa- játkezüleg aláírt, lepecsételt ajánlataikat, a melyekben a szállítandó és az intézet gond- noki irodájában részletesen megtudható szük- ségleti cikkek árai egy és három évi szállí- tásra külön-külön ajánlhozva betűkkel és szá- mokkal kiírandók, a fent kitett időben és he- lyen nyujtsák be.

Megjegyeztetik, hogy az ajánlat senki által vissza nem vonható, és nem magyar nyelven írott vagy nem az árlejtési feltételek szerint szerkesztett ajánlatok azonnal vissza- utasítatnak.

Megjegyeztetik ezen kívül, hogy az ezen hirdetésben kitett szükséglet mennyiségek csak megközelítőleg határozottak meg és hogy a szerződött szállító tartozik a kitett mennyisé- geknél többek vagy kevesebbet és az elfoga- dot ajánlatában kitett árakon szállítani.

Végül megjegyeztetik, hogy az intézet fenntartja magának azon jogot, hogy az egy évre vagy három évre szóló ajánlatokat fo- gadjal el, valamint — hogy a szállítást azon vállalkozóra bizza, a kit bár mi okból meg- bízhatobbnak tart.

Nagyszeben, 1903. január hó 23-án.

A m. kir. állami elmeógyógyintézet igazgatója.

Anunt.

„Cassa de păstrare în Mercurea“ societate pe acții, acordă împrumu- turi hipotecare de la suma de cor. 5,000 în sus cu 7% interese, rără a reflecta la provisiune, la spese de manipulare și de scris.

Mercurea, la 1 Ianuarius 1903.

[14] 1-12

Direcțiunea.

Cantor.

Subscrisul caut un post de cantor la o biserică greco-orientală. Am etatea de 39 ani. Dumitru Zaharie, mäsariu în Sadu (comit. Sibiuu). [12] 1-1

Cartea consilierului de medicină Dr. Müller, apărută deja în a 40-a ediție, care tracteză despre

Conturbările în sistemul nervos și secsual

precum și despre vindecarea radicală a lor, se póte procura prin tóte librăriile.

Pentru 1 cor. 20 fileri în mărci poste- tale o trimite franco Curt Röber, Braun- schweig. [3] 3-38

Stabiliment nou!!

„Entreprise des pompes funèbres“

(Institut de înmormântare)

— Proprietariu: Fritz W. Elges —

Sibiuu, str. Cisanădiei 18

funcționeză din 26 Decembre stil nou anul curent.

Inmormântări pompoșe și simple.

Prețuri moderate.

[5]

4-17

A eșit de sub tipariu în Tipografia archidieceșană:

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: Rânduéla Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pri- pelele, Catavasiile, Irmóșele, Sfetilnele și altele.

Prețul unui exemplariu legat simplu 1.60 cor., legat în piele cu copcii galbine 3.20 cor. plus porto postal 30 bani. Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei archidieceșane.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căilor ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobree 1902.

Table with multiple columns and rows showing train schedules for routes: Budapesta — Predeal, Budapesta — Arad — Teiuș, Copșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș, and Arad — Timișóra. Includes train types (pers., accel.), departure times, and fares.

Notă. Numerele încadrate în linii negre înșemnă orele de nópte.